

SV KINDERDIJK BEDANKT IEDER JAAR HAAR VRIJWILLIGERS

Door Pauline van der Loo

Het vinden en behouden van vrijwilligers is voor veel speeltuinen altijd weer een uitdaging. Met een groep van zo'n 40 vrijwilligers slaagt het bestuur van Speeltuinvereniging Kinderdijk in Alblasterdam er in de speeltuin draaiende te houden. De inzet van de vrijwilligers wordt door het bestuur enorm gewaardeerd. Het bedanken van de vrijwilligers maakt deel uit van het beleid.

Ik bezoek de jaarlijkse barbecue voor de vrijwilligers van de speeltuin. Het is een zaterdagavond in september. Het heeft heel de dag flink geregend en nu worden de genodigden beloond met een avondzonnetje, het is droog. Op het terras, onder partytenten zitten zo'n 50 vrijwilligers met ahang. De kinderen spelen op hun kaplaarzen in de speeltuin. Het bestuur heeft gezorgd voor een goed aangeklede barbecue, uiteraard ook weer verzorgd door vrijwilligers. Het ziet er allemaal prachtig uit.

Met enkele moeders praat ik over hun werk in de speeltuin. Maria vertelt: "Het is een leuke speeltuin, een positieve sfeer en ze doen leuke dingen. Ze hebben altijd vrijwilligers nodig. Eén keer in de 5-6 weken zorg ik voor het toezicht, samen met een vriendin en de kinderen kunnen lekker spelen." Ook schoonzussen Tanja en Fiona hebben samen zo'n één keer per zes weken dienst in de speeltuin. "We zijn ervoor gevraagd en omdat de kinderen hier leuk spelen, doen we het graag. Samen is het wel zo gezellig".

VRIJWILLIGERS VRAGEN VOOR KLUSSEN

Na de opening van de barbecue en een mooie speech van voorzitter Dirk Boelens spreek ik met de bestuursleden. Het is een enthousiast bestuur dat met een club van 8 bestuursleden zorg draagt voor het reilen en zeilen van de speeltuin. Bestuurslid Chantal Uysal vertelt over de activiteiten voor de

kinderen. Het tentenkamp, de knutselclub, de disco avond, avondopeningen in de zomer, peuterochtenden. En de jaarlijkse Buitenspeeldag is in samenwerking met de school en Jeugd-Punt Alblasterdam. Ik ben onder de indruk van het enthousiasme, alle activiteiten en het groot aantal vrijwilligers dat het bestuur weet te werven! Dirk vertelt dat het aantrekken van de vrijwilligers toch ieder jaar weer een enorme klus is. Waarom slaagt het bestuur er in om zoveel vrijwilligers aan te trekken?

Dirk: "We vragen het de mensen die hier komen, het is een lichte inzet en onze ervaring is dat de meeste mensen die hier met de kinderen komen spelen bereid zijn om incidenteel vrijwilligerswerk voor de speeltuin te doen in de vorm van toezicht. Het gaat ook om klussen, een bestuurslidmaatschap of wekelijks hier zijn. Voor alle soorten inzet is iedereen welkom, maar we willen er de mensen niet mee afschrikken."

Vrijwilligers van SV Kinderdijk genieten van een welverdiende barbecue.

“We zijn ervoor gevraagd en omdat de kinderen hier leuk spelen, doen we het graag.”

SPEELTUINBEHEER IN DE WIJK ZELF GEEFT NIEUWE ENERGIE IN UTRECHT

Door Mirjam de Graaf

'Huiskamer van de wijk', 'bruisende ontmoetingen', 'sportief', 'natuurlijk'. Zomaar wat termen waarmee beheerde speeltuinen in Utrecht hun speelruimte omschrijven. Het is een van de resultaten van een bijzonder traject vanuit de gemeente Utrecht om het beheer van speeltuinen anders in te richten. De optimale speelervaring stond centraal bij beleidsmedewerkers Rick de Kogel en Jorden van Luxemburg.

"Bij de reorganisatie van het welzijnswerk kwam het beheer van de speeltuinen bij de gemeente terecht. We merkten vrij snel dat het beheer complexer is dan je je vooraf voorstelt. In de praktijk bleek dat gemeente, sociaal makelaars en bewoners ieder een eigen aandachtsgebied hadden, een punt van de taart. Daardoor voelde niemand zich eigenaar en werd niet naar het grote geheel per speeltuin gekeken. Dat ging ten koste van de kwaliteit van spelen, maar hoe het wel moest wisten we ook niet precies. Daarom hebben we studenten een oriënterend onderzoek laten doen en toekomstscenario's laten ontwikkelen. De grote lijn bleek: beheer per speeltuin in één hand en bewoners maximaal betrekken. Met dat idee zijn we de 21 speeltuinen en omwonenden gaan benaderen."

IDEALE TOEKOMSTBEELD

"Elke speeltuin bepaalde het ideale toekomstbeeld voor zichzelf. Wat willen we in de speeltuin kunnen doen? En hoe organiseren we dat? De gemeente wil de stad zoveel mogelijk de kans geven het zelf te doen. Het is geen bezuinigingsoperatie: het budget per speeltuin blijft hetzelfde, maar is door de speeltuin zelf te besteden. Om een minimum kwaliteit te waarborgen heeft een overkoepelende werkgroep van alle 21 speeltuinen die vastgelegd in het beleidskader beheerde speeltuinen. Daarin staan uitgangspunten over begeleiding, openingsuren, speelwaarde, bestuur en dergelijke. Dat kun je als gemeente natuurlijk ook zelf opschrijven, maar dan heb je geen draagvlak en duurt de implementatie veel langer. Onze eerste voorstellen voor openingstijden waren bijvoorbeeld te star, dat is maatwerk geworden. Aan de andere kant twijfelden we of het verplichten van de methode 'Vreedzaam' die we in Utrechts welzijnswerk gebruiken, nodig was. Het bleek dat juist de inwoners zelf het belang erkennen van een veilige pedagogische omgeving."

VEEL BETROKKENHEID BIJ ONDERWERP

"Spelen is een thema dat leeft en participatie was de basis van dit traject. Toch werden we nog verrast door de brede discussie op de raadsinformatiebijeenkomst en in de raad zelf. We hebben de discussie de ruimte gegeven en voor- en tegenstanders uitgenodigd. Dan weet je waar je staat. Als gemeente moet je niet te snel zenuwachtig worden in een traject als dit, en je vooral als cocreator opstellen. Als je bepalend wilt zijn in de uitkomst moet je niet aan een participerend onderzoek beginnen. Dat is een dunne lijn: wat de een als faciliterend ziet, ervaart de ander als druk. Het draait om vertrouwen, je gaat gelijkwaardig in gesprek. Zo kwamen we uiteindelijk altijd tot oplossingen, en die lagen voornamelijk in een duidelijk beleidskader met maatwerk-mogelijkheden."

EIGEN KEUZES EN MEER VRIJWILLIGERS

Inmiddels ontwikkelen tien speeltuinen naar zelfstandigheid, de komende jaren kunnen de overige speeltuinen toewerken naar verzelfstandiging wanneer hier voldoende draagvlak voor is. "In Noordse Park heeft dat bijvoorbeeld geleid tot een groei van tien naar achtenzestig vrijwilligers in een paar maanden tijd. En een mooi praktisch voorbeeld daar: de gemeente maaid het gras altijd op een bepaalde hoogte, volgens de stadsbrede richtlijnen. In Noordse Park merkten ze dat er ook behoefte was aan natuurlijk spelen in hoger gras. Nu zijn er hoekjes met verschillende maaihoogtes en is iedereen blij."

TIPS

- Het heeft voor ons goed gewerkt dat we met zijn tweeën waren. Zo wordt het voor de buitenwereld niet opgehangen aan één persoon, en je houdt elkaar scherp.
- Neem de tijd voor het proces en doe het vanuit participatie.
- Een externe partij kan het proces helpen als alle betrokkenen belangen hebben. Die moet wel verstand hebben van spelen en speelruimtes. Bij de keuze voor een partij is kwaliteit belangrijker dan de prijs!